

SPECTRUM

Referat fra Ordinær Generalforsamling 27. Mai 2009 på Engebret's café.

1.og 2. Konstituering m.m

Med herlige solgløtt dansende gjennom persiennene på duggfriske halvlitere får formann Knut Aulie alle tilstedeværende til å føle seg særs velkommen til Engebret's café. Rammen er som skapt for et testosteron-rabalder av god gammel årgang. Men hva skjer? Ja, nettopp, vi er blitt en god, gammel årgang. En satt gammel årgang.

De fremlagte tørre formalia fra formannen avstedkommer kun nikk og brede smil og ingen antydning til tunge og temperamentsfulle innsigelser som i gamle dager. Det heftigste ordsiftet går slik:

Knut: Kommentarer til innkallingen?

Michael: Denne?

Knut: Ja, denne. Innkallingen er godkjent.

Michael: Hmmm.

Innkalling blir godkjent, Knut velges som møteleder, Johan H blir referent.

1.b Medlemsstatus

Formannen fremfører det triste budskap om at Dag Worm-Müller – en av klubbens grunnleggere - har gått bort i perioden. Dag blir hedret og minnet med ett minutts stillhet fra en stående, alvorstynget forsamling. Gravekrans og blomster fra klubben var blitt ordnet. Formannen minner deretter om at Hans Jacob og Leif B hadde mistet sine livsledsagere i året som var gått. Vi kondolerer.

3. Referat fra forrige GF

Enkelte navnløse mumlere konstaterer at Spectrumianere visstnok er som folk flest; hvem pokker er interessert i været som var i fjor? Forrige GF er irrelevant og allerede gått helt av moten, det er dagens GF som gjelder!!

Formannen deler tydeligvis mumlernes syn, en raskere gjennomgang enn den Knut gjør skal godt gjøres. Sånn ca 14,3 sekunders tid.

4. Styrets beretning og regnskap

Formann Knut bruker verdifull tid på å skamrose sitt eget styre, og når det kremtes høylytt i krokene, fortsetter han å skamrose styrets visjoner, dets arbeidsinnsats, dets valg av møtetemaer, dets sosiale engasjement, sinnelag, kreativitet osv osv. Men mest seriøs oppfattes den ros som fremkommer om hvor moderne Spectrum er blitt på datasiden. Klubben har mye å takke Cato for. Vi bøyer oss i støvet for datanerdens ferdigheter.

Av alle disse innerblinkene av noen medlemsmøter er det oppstarten til Operaaften som får hardest medfart. Ikke kvelden som sådan – den var etter sigende aldeles magnifique – nei, snarere medlemmenes lunkne holdning til dette med å få en kulturgodbit i fanget. Trass iherdig og pågående markedsføring av arrangementet i Norges mest omtalte bygg, viste det seg umulig å samle flere enn halvparten av medlemmene. Derfor på sin plass at formannen fremfører en vennlig hudfletting: ”Alvorlig talt, mine herrer, fristen for påmelding til balletten var tross alt FØR byggets ferdigstillelse. Skjerpings, om jeg må be”

I gjennomgåelsen av årets regnskap ligger det alltid sprengkraft nok til å blåse hele klubben til månen. Slik har det alltid vært, slik er det i dag og slik vil det mest sannsynlig være til det siste medlemmet slukker lyset og går i sin egen begravelse.

Under dette punktet, nemlig, skal styret roses eller kvestes, møteutgifter skal hånes eller geniforklares og bitte små ubetydelige regnskapstall skal evalueres og dissekeres, veies og vektet, godkjennes og forkastes. Få av inseratene bærer preg av annet enn pur opportunisme, de fleste debattantene fremstår som beundringsverdig naive og forstokket. Men slik SKAL det være, og vi elsker det. I alle fall deler av det.

De skarpeste knivene har fått med seg at Olav Sato alltid heller i seg store mengder medbragt huggormsaft før regnskapet skal behandles. I år må saften ha vært mer enn vanlig giftig. Ikledd Shylock's* påtatte forurettethet glefser han til med en subsidieringspåstand som savner sidestykke i Spectrums historie. Hva som var blitt subsidiert? Ballettaftenen i Operaen selvfølgelig.

Olav: Hvordan i svarte kan det ha seg at Ballettutgiftene har påført klubben et økonomisk banesår på nesten 50 tusen når inntektene begrenser seg til usle kr.36.200??

Formannen gjorde Olav rolig oppmerksom på at flere av medlemmene gjennom et langt liv hadde pådratt seg samboere, ja sågar koner i enkelte tilfeller, og at disse faktisk var invitert med som ledsagere i Operaen. "Slik koster flekk, hr. Sato".

Christian Lorck undrer seg på om det finnes grenser for hvor mange ledsagere medlemmene kan medbringe på møter av denne karakter, men på direkte spørsmål om Christian bedriver flerkoneri, følger ikke medlemmet opp saken videre.

Jan Hunsbedt påstår hardnakket at klubbens sosiale profil er for lav og at overskuddet derfor er for høyt. Etter hans mening må vi sosialisere oss på en langt dyrere måte.

Formannen fremhever de kolossale renteinntektene på over 6 tusen kroner som fremkommer i årets regnskap, men det skulle han ikke sagt. Denne lille opplysning avstedkommer nemlig en tsunami av spørsmål som gjør det helt påkrevd med en dyptpløyende regnskapsanalyse, for øvrig glimrende fremført av Tore Sandberg. Flere års studier på BI er ikke tilstrekkelig bakgrunn for referenten til å forstå bæret av hva Tore så ypperlig doserer om, men at det nye regnskapssystemet har noe for seg er hevet over enhver tvil. Bare så synd at overskuddet reduseres hvis fremmøtene øker, iflg formannen. Dette var ikke en oppfordring til å bli hjemme, men kun ment som et eksempel på hva en omlegging av et regnskapssystem kan føre til.

Ulf får i alle fall vite hva overskuddet var i fjor, hva han nå skulle med DE penga, mens Giggen virker svært beroliget over den generelle rentesituasjonen. Han vil vite om Spectrum har ligget i laaange statsobligasjoner, samtidig som han påpeker manglende fotnoter. Som han så riktig påpeker: "Spectrum er en stoor bedrift, med en stoor egenkapital.

Økonomisjefen tror ikke obligasjonene har vært så innmari lange at det gjør noe.

For øvrig talte regnskapet for seg, mener han, fotnoter er kun for amatører. Over 28 tusen i overskudd, om jeg må be! Opparbeidet over kun ca tretti år!!

Gamle medlemmer med manglende betalingsvilje gjennom flere år er strøket av kartet, på den annen side kommer ikke fjorårets avsetning frem i lyset. (Svein S). Hva som i alle fall titter fram fra mørket er Ole Anker – klar for nye og lengre svev. Velkommen, Ole!

Knut Fredrik spør åpent og ærlig om han har gjort noe gæli når han har ventet med å betale kontingenten, men fra de ytterst få som forstår spørsmålet så virker det ikke slik. Han var ikke blitt utmeldt i perioden, og han er fremdeles en kjekk kar, får han høre.

På nåværende stadie av festen utbringer Brynjulf en skål for Spectrums passive medlemmer, mens en uidentifisert fyr undrer seg på om rentene i klubbens Råd er postert riktig. Siden han ikke identifiserer seg, får han heller intet svar. Det KAN være noen ved den søndre delen av bordet som ikke er så nøye med hvilken hylle de henter argumentene sine, men sikker kan man ikke være.

Klaus konstaterer at posten ”Gaver” i regnskapet i hovedsak er krans og blomster, hvorpå advokaten reiser seg og stiller et høyst betimelig spørsmål: ”Er det slik i vår klubb at man må dø for å få oppmerksomhet”?

Svaret er selvfølgelig at svært få medlemmer, om noen, synes det er stas å vandre rundt med kranser på skallen i levende live. På den annen side kan delvis hjernedøde innlegg fort føre til stor oppmerksomhet.

5. Revisors beretning...

Hass leser revisors beretning til en lydhør forsamling. Etter hvert forstår enkelte at det er Hass som ER revisor, og da blir det ekstra interessant. Men gutten fornekte seg ikke, ikke en ripe i lakken denne gangen heller. Dumme spørsmål blir besvart på en sindig, grei og innviklet måte. Smarte spørsmål blir ditto besvart, på en enda mer innviklet måte.

En mer durkdreven revisor skal vi lete lenge etter. Men vi trenger ikke lete, vi har han i vår midte.

Regnskapet blir godkjent. En god rødvin vil bli oversendt fra avtroppende styre uten at påtroppende får vite det.

6. Valg av styre

Formann Knut proklamerer valg og spør om Svein O kan tenke seg å være en såkalt valgteknisk formann. Referentens venstre bordkavalér syntes det hørtes skummelt ut, men klarer ikke helt å begrunne frykten.

Sittende styre = valgkommitte = forslag på Cato som formann = kupp. Ikke et blodig kupp, riktignok, for akklamasjonen var ikke til å misforstå. Cato vil bli en god formann for klubben i disse finansøkonomisk trøblete tidene vi har foran oss.

Fem forslag til styremedlemmer foreligger. Her er deres valgtaler:

-Knut Fredrik: Jeg vil gjerne jobbe med Cato!

-Bjarne: Jeg har gått ut og inn av klubben, har funnet ut at jeg er intellektuell overlegen.

-Christian L: Jeg fremmer meg selv. Jeg er kreativ. Jeg har 120 tusen på kto.

-Michael: De siste skal bli de første. Jeg kan ingenting, men er god til å bruke penger.

-Peder: Jeg foreslår ikke meg selv, men jeg er ikke så arbeidsløs som Bjarne.

(Som det fremgår av ovenstående har alle delegatene smuglest talene til Barack Obama, det er bare å gi seg over.)

Forsamlingen hyller kandidatene for sine grenseløst megetsigende valgtaler, stemmesedlene legges i urnene, forsamlingen tar en velfortjent pause ute i solen.

Tilbake i festsalen, med et passe høyt inntak av malt og humle, påpeker Giggen at valget var en daff forestilling. Hvor ble det av de brennende, engasjerte innleggene? Tja, si det, Giggen, kan det ha noe med antall årer (rynker) å gjøre...eller manglende adrenalin..Vi er gaaaamle nå, Giggen, ikke glem det.

Opptelling av stemmesedlene viser en så knivskarp konkurranse at ingen tar seg bryet med å forlange omvalg pga manipulering. Disse blir valgt:

**Knut Fredrik
Bjarne
Christian**

Hurra!!

7. Valg av revisor

Etter å ha blitt lovet 2 fl rødvin av Cato, påtar Hass seg atter en gang rollen som kritisk revisor, men nå er det vel på høy tid at noen gransker granskeren. Ingen påstår direkte at det er ugler i mosen, men at en annen liten fugl har falt ut av reiret sitt er på det rene.

For tette bånd mellom formann og revisor smaker det ja, rødvin av. Og det kan man bli avhengig av.

8. Styrets forslag til vedtektsendring:

Formann Knut reiser seg plutselig og sier med høy og klar røst:

”Styret foreslår å avvike Spectrums Råd. Kan jeg få en håndsopprekking på om vi skal stemme over dette!”

Resultatet av denne genistreken fra formannen blir en skog av hender i været. Det skal altså stemmes. Noe som tilsier at styret følgelig får det som de vil. (De som ikke ville stemme ønsker selvsagt å beholde Rådet). Ett kupp fra styre, må vite, men et legitimt kupp uten juridiske konsekvenser.

Alt skvalderet om hvem som opp igjennom årene har sittet eller stått i Rådet bærer mer og mer preg av sure frukter, tilslutt husker få hvem som egentlig sitter i Rådet, og de som vitterlig gjør det, vet det ikke selv. Eller de er ikke til stede. Uansett er Rådet en anakronisme i sin nåværende form.

Ved en inkurie av relativ alvorlig karakter fremlegger Einar A. ”Forslag om endring av vedtekter” på et papir der klubbens navn er – måtte herren forby – feil skrevet!!. Spektrum skrives med C, Einar, du får ikke flere sjanser!

Uansett skrivefeil, forslaget om vedtektsendring blir godkjent med både simpelt og enkelt og 2/3 flertall av en generalforsamling som er grusomt vedtaksfør:

Spectrum’s Råd skal heretter bestå av

-en fast leder

-en representant valgt av generalforsamlingen

-den til enhver tid sittende formann

Det har 19 ja- stemmer mot 6 nei-stemmer bestemt. Basta.

9. Eventuelt

Referenten beklager å måtte vedgå manglende notater og sviktende hukommelse under dette punkt, det foresvever han imidlertid at et fremtredende medlem ... kan det være yre Krog .. får det for seg at humor er en enkel øvelse. Ikke finans-humor direkte, skjønt det visstnok kryr av klovner der også, men sånn derre Wesenlund/Heide-Steen – humor.

Sketsjen med Knut Fredrik i tannlegestolen blir fremført med engasjement og ondskapsfull dental godlynhhet, men veggene dette ikke ned av lattersalvene akkurat. Vi kan trygt ha GF der neste år også.

Avtroppende formann takker for seg og ønsker påtroppende lykke til. Og det trenger Cato, for de aller fleste er av den formening at Knut har gjort en fremragende jobb. Og ikke minst; ledet Generalforsamlingen på en – i alle henseende – ypperlig måte. (Store støvler å fylle, Cato).

Siden middagen denne gangen blir fortært **etter** GF'en har referenten ennå ikke pådratt seg glassmanetblikk. Derfor husker han menyen og takker for et molekylært gastronomisk høydepunkt servert av fullriggede serveringsdamer i sin riktigste alder.

Suchi

3 stk laxevarianter

Kalvestek m/morkelsaus

Mousse m/friske bær

Medlemmene går hjem når kaffen begynner å virke...

Johan H.